

KRAJOWA IZBA KOMUNIKACJI ETHERNETOWEJ

ul. Lindleya 16, 02-013 Warszawa
tel. + 48 22 2928700, fax +48 22 2928701
www.kike.pl, e-mail: biuro@kike.pl, grap@kike.pl
KRS 0000316678, REGON 141637224, NIP 9512270210

Warszawa, dnia 8 lipca 2024 r.

DKKIKE- 1256

Sz. P. Andrzej Domański
Minister Finansów
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa
@: kancelaria@mf.gov.pl

Dotyczy: konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (nr w wykazie prac legislacyjnych: UD72)

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z trwającymi konsultacjami publicznymi projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (numer z wykazu prac legislacyjnych UD72 – dalej jako **Projekt**) **KIKE przedstawia swoje stanowisko, odnoszące się do proponowanych przepisów.**

Regulacje prawnopodatkowe są jedną z kluczowych kwestii wpływających na zahamowanie rozwoju nowych inwestycji telekomunikacyjnych, szczególnie na obszarach wykluczonych cyfrowo, rozproszonych geograficznie, dotowanych ze środków unijnych, czy planowanych do wsparcia w aktualnej perspektywie finansowej. Obecnie nie istnieje „odrębny” podatek dotyczący tylko infrastruktury telekomunikacyjnej – budowle te obciążone są podatkiem od nieruchomości, jako budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Na tej podstawie kluczowe dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych są podejmowane w Projekcie zmiany, przy czym z jednej strony ich ważkość dla rynku związana jest z kwestią fundamentalną, a mianowicie z przedmiotem opodatkowania, czyli jakie budowle/obiekty telekomunikacyjne mają podlegać podatkowi od nieruchomości, a z drugiej strony, z podstawą

Razem możemy więcej!

opodatkowania, bowiem to ostatnie zagadnienie dla branży telekomunikacyjnej, poddanej szybkiemu postępowi technicznemu, ma równie istotne, o ile nie kluczowe znaczenie.

Podkreślić należy, że stosowana na dzień wyroku Trybunału Konstytucyjnego definicja budowli była z perspektywy przedsiębiorców telekomunikacyjnych generalnie zadowalająca, w większości przypadków umożliwiała prawidłowe zakwalifikowanie poszczególnych elementów infrastruktury telekomunikacyjnej jako (nie)podlegającej opodatkowaniu, niejasności zaś były co do zasady wyjaśnione dość bogatym orzecnictwem sądów administracyjnych. Proponowane zmiany z kolei odbiegają od dotychczas stosowanej definicji budowli, która występuje w przepisach prawa budowlanego, do języka prawnego – wedle treści projektu – wracają sformułowania, które były przedmiotem licznych sporów podatników z organami podatkowymi w latach 2010-2019. Zastosowane w proponowanych przepisach określenia nierzadko są nieprecyzyjne, wzajemnie się wykluczające, a nawet błędne, czego przykładem jest definiowanie jako budowli sieci telekomunikacyjnej, który to zwrot został usunięty z przepisów *ustawy prawo budowlane* w 2019 roku¹. Takie sformułowanie przepisów wprowadzi na nowo niepotrzebne niejasności w unormowaną do tej pory sytuację podatników podatku od budowli, a więc także i przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w imieniu których występuje KIKE.

Z kolei jeśli chodzi o podstawę opodatkowania, to zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, podatek od nieruchomości, którym obciążona jest infrastruktura telekomunikacyjna stanowiąca budowlę, obliczany jest od jej pierwotnej wartości, przyjętej za podstawę amortyzacji. Raz przyjęta podstawa opodatkowania co do zasady nie podlega zmianom przez okres amortyzacji takich budowli, które w większości przypadków amortyzowane są przez ponad 20 lat! Obrazowo rzecz ujmując, wyliczenie wysokości podatku odbywa się w oparciu o pierwotną wartość infrastruktury telekomunikacyjnej, mimo tego, że jej rynkowa wartość na przestrzeni lat (amortyzacji) znacząco się obniża. W skrajnych natomiast wypadkach prowadzi to do paradoksalnej sytuacji, w której corocznie płacona danina jest zbliżona lub nawet przewyższa wartość budowli, od której jest wyliczana. Jaskrawym przykładem są tu budowane w latach dziewięćdziesiątych i w pierwszej dekadzie dwudziestego pierwszego wieku sieci „miedziane”, dziś praktycznie bez wartości rynkowej. Skutek ten będzie zbliżony w przypadku wszystkich budowli, dotkniętych „szybkim” postępowem technologicznym (a takim niewątpliwie są sieci telekomunikacyjne), co w kontekście choćby planowanej budowy sieci 5G nabiera dodatkowego znaczenia.

Definicja budowli w projekcie – uwagi krytyczne

Przede wszystkim, proponowane przepisy powracają do definicji budowli jako obiektu budowlanego wraz z instalacjami i urządzeniami „stanowiącymi całość techniczno-użytkową”. Oznacza to, że budowle mają być opodatkowane jako „całość techniczno-użytkowa” wraz z

---

¹ Zobacz ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1815). Ustawa usunęła z ustawy prawo budowlane „sieć telekomunikacyjną”, w jej miejsce jako osobne budowle wprowadzono specyficzne obiekty jak słup telekomunikacyjna, linia kablowa itd.

towarzyszącymi im instalacjami i urządzeniami. W przypadku urządzeń telekomunikacyjnych zmiana ta będzie oznaczała, że do podstawy opodatkowania wliczana będzie nie tylko sama budowla telekomunikacyjna sensu stricte- tj. linia kablowa, kanalizacja kablowa, słupy, maszty telekomunikacyjne itp. tzn. tak jak to miało miejsce dotychczas, ale także nieopodatkowane do tej pory i nie mające walory budowli urządzenia techniczne, często o znacznej wartości. Urządzenia te nie posiadają natomiast cech budowli w rozumieniu technicznym. Wiąże się to zatem z istotnym wzrostem wartości przedmiotu opodatkowania (budowli telekomunikacyjnej), a co za tym idzie także i wzrostem należności podatkowej. Na takie, dodatkowe i nadmierne w ocenie KIKE obciążenie podatkowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych Izba nie może przystać, zwłaszcza, że wzrost wydatków w tym zakresie nie był przykładowo uwzględniany w kosztach OPEX realizowanych inwestycji KPO/FERC. Z drugiej strony, takie ujęcie definicji budowli telekomunikacyjnej jest sprzeczne z innymi przepisami Projektu, które przykładowo z definicji budowli wyłącza zainstalowane „w” kanalizacji lub podwieszane „na” słupie kable. Wyłączenie takie jest zresztą zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami.

Dodatkowo, w definicji budowli Projekt odnosi się do załącznika nr 4, tj. Wykazu obiektów, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a Ustawy. W wykazie tym z kolei ustawodawca odnosi się do pojęcia sieci, w tym sieci telekomunikacyjnej. Zauważyć natomiast należy, że pojęcie to nie zostało zdefiniowane w przepisach prawnopodatkowych. Co więcej, sieć telekomunikacyjna jako obiekt budowlany została bowiem usunięta z przepisów prawa budowlanego w 2019 roku, przy okazji nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1815). W jej miejsce wprowadzono szereg innych, składających się na sieć budowli np. linia kablowa, słup itd. Nie jest więc jednoznaczne, jak definiować użyte przez ustawodawcę pojęcie, bowiem nie sposób określić co wchodzi w skład „sieci telekomunikacyjnej” bez sięgania do innych przepisów, w tym np. ustawy prawo telekomunikacyjnej, przy czy co istotne, tego rodzaju zabiegi zakwestionował Trybunał Konstytucyjny. W konwencji, użyte przez ustawodawcę określenie „sieć telekomunikacyjnej”, która jak twierdzi Prezes GUS w swoich licznych interpretacjach, nie jest jednym obiektem inwentarzowym i składa się z szeregu elementów (mających walor budowli jak i nie posiadających taki cech) nie jest jasne i budzić może szereg wątpliwości interpretacyjnych, dając podstawę do nieograniczonego w zasadzie rozszerzenia podstawy opodatkowania.

Ponadto w art. 2 ust. 2 lit. b Projektu wskazano, że *za budowlę uznaje się także części budowlane urządzeń niestanowiących części budowli, o których mowa w lit. a*. Przepis lit. a odnosi się z kolei do obiektów wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy, a także do instalacji i urządzeń, jeżeli stanowią wraz z tym obiektem całość techniczno-użytkową. Przepis ten w ocenie KIKE sformułowany jest niejasno, z jego treści nie wynika bowiem o jakie części budowlane, jakich innych urządzeń niestanowiących części budowli mowa. W tym przypadku również zastosowana nieostrość daje możliwość do zbyt szerokiej interpretacji zaproponowanego zapisu, tj. jego stosowania na niekorzyść podatnika. Ponadto przepis ten jest na tyle ogólny, że z jego brzmienia

nie sposób wywnioskować w jakiej sytuacji właściwe będzie jego zastosowanie. KIKE postuluje zatem usunięcie z Projektu przepisu art. 2 ust. 2 lit. b.

Jednocześnie, art. 2 ust. 2 lit. e stanowi, że budowlą jest także przyłącze do obiektu budowlanego. Tymczasem, zgodnie z art. 2 ust. 27b prawa telekomunikacyjnego, pod pojęciem przyłącza telekomunikacyjnego rozumie się zarówno (i) *odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym*, jak i (ii) *system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej, umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych*. W takim rozumieniu definicji przyłącza uznać należy, że przyłącze stanowi część budynku. Nie ma więc podstaw do rozszerzania na potrzeby prawa podatkowego definicji budowli o przyłącze, które zgodnie z przepisami branżowymi jest częścią składową budynku. Samo przyłącze, jeśli nawet założyć jego integralność od budynku, stanowi w istocie albo fragment linii kablowej nadziemnej lub podziemnej, albo fragment kanalizacji/rury osłonowej z linią kablową w środku. Tym samym jest to kolejny przykład sprzeczności rozwiązań zawartych w Projekcie, bo z jednej strony wyłącza się opodatkowanie kabli umieszczonych w kanalizacji lub dowieszonych do istniejącej linii kablowej, a z drugiej strony jako przedmiot podatku wprowadza się przyłącze (w tym także telekomunikacyjne), które składa się z niczego innego jak właśnie z linii kablowej nadziemnej umieszczonej na słupie lub linii kablowej podziemnej, umieszczonej w kanalizacji.

Kolejnym przykładem nieścisłości jaką zastosował w Projekcie ustawodawca jest niejasne posługiwanie się przez niego pojęciem rurociągu. W Załączniku nr 4 do Projektu w pkt. 11 wymieniono, że budowlą jest wodociąg, gazociąg, ciepłociąg oraz rurociąg. Poniżej, tj. pkt 12 ponownie wymieniono rurociąg przesyłowy. Rurociągi (albo inaczej, zespołu ułożonych i połączonych ze sobą rur) co do zasady są elementami sieci telekomunikacyjnej. Abstrahując od poruszonej wcześniej niejasnej i nieuregulowanej definicji sieci telekomunikacyjnej na gruncie projektu i ustaw prawa fiskalnego, nie sposób ocenić na jakiej podstawie opodatkowany powinien zostać rurociąg telekomunikacyjny, tj. czy na potrzeby przepisów podatkowych będzie on rurociągiem w rozumieniu pkt. 11 załącznika nr 4 do Ustawy, czy rurociągiem przesyłowym, wymienionym jako element sieci telekomunikacyjnej w pkt. 12 załącznika nr 4 do Ustawy. Kwestia w ocenie KIKE powinna ulec doszczegółowieniu, aby zminimalizować ryzyko problemów interpretacyjnych w tym zakresie.

Ponadto w art. 2 ust. 2 Projektu wskazano, że warunkiem zakwalifikowania obiektu budowlanego na potrzeby przepisów podatkowych jako budowla jest jego „wykonanie” za pomocą materiałów budowlanych. Dotychczas natomiast, wskutek odniesienia do przepisów prawa budowlanego, wymogiem było „wzniesienie” obiektu za pomocą materiałów budowlanych. Zamiana ta, choć na pozór dotyczy wyłącznie warstwy językowej przepisu, realnie wpływa jednak na rozszerzenie definicji pojęcia budowli i rozszerza obowiązek podatkowy. Co więcej, z uzasadnienia do Projektu wynika, że jest to celowy zabieg ustawodawcy mający umożliwić opodatkowanie urządzeń, które są w pełni prefabrykowane, czyli *de facto* nie zostały wybudowane przez przedsiębiorcę-

podatnika. Zgodnie z Projektem obowiązek podatkowy dotyczyć ma także Urządzeń, których pojawienie się w majątku podatnika nie było związane z procesem budowlanym z którym związane powinny być wszystkie nieruchomości w postaci budowli i jako budowle opodatkowane. W ocenie KIKE proponowana zmiana omawianego przepisu nie jest zasadna, wykracza ona poza ramy orzeczenia TK, postuluje się więc o pozostawienie dotychczasowego brzmienia komentowanej regulacji.

Reasumując, analiza Projektu prowadzi do wniosku, że jego celem nie jest wyłącznie usunięcie nieprawidłowości wskazanych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4.07.2023 r. w sprawie o sygn. SK 14/21. W odniesieniu do budowli stosowanych w branży telekomunikacyjnej ustawodawca usiłuje zdefiniować i opodatkować (lub zwolnić z podatku) te same obiekty budowlane, inaczej je za każdym razem nazywając. Z punktu widzenia KIKE wygląda to tak, jakby przedmiot podatku w Projekcie definiowano nieco na „zapas”, „na wszelki wypadek”, żeby o czymś nie zapomnieć. Efekt będzie niestety zapewne daleki od zamierzonego, na nowo rozgorzeją bowiem spory z organami podatkowymi w sprawach, które swój finał znalazły w orzecznictwie sądów administracyjnych i zostały dostatecznie wyjaśnione. Co gorsza, sposób ujmowania poszczególnych definicji na potrzeby podatku i zwolnienia z podatku spowoduje, że zwolnienia mogą być iluzoryczne, bowiem wyłączenie niektórych kategorii budowli spod podatku w jednym miejscu Projektu, de facto opodatkowuje te same obiekty w innym miejscu, czego przykładem może być choćby przyłącze. W efekcie, wzrosną obciążenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a nie taka była istota wyroku TK. Tym samym konieczne jest uwzględnienie w Projekcie postulowanych przez KIKE zmian.

Proponowane zmiany z kolei odbiegają od dotychczas stosowanej definicji budowli, która występuje w przepisach prawa budowlanego, do języka prawnego – wedle treści projektu – wracają sformułowania, które były przedmiotem licznych sporów podatników z organami podatkowymi w latach 2010-2019. Zastosowane w proponowanych przepisach określenia nierzadko są nieprecyzyjne, wzajemnie się wykluczające, a nawet błędne, czego przykładem jest definiowanie jako budowli sieci telekomunikacyjnej, który to zwrot został usunięty z przepisów *ustawy prawo budowlane* w 2019 roku². Takie sformułowanie przepisów wprowadzi na nowo niepotrzebne niejasności w unormowaną do tej pory sytuację podatników podatku od budowli, a więc także i przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w imieniu których występuje KIKE.

Podstawa opodatkowania

Projekt co prawda mi porusza kwestii podstawy opodatkowania, bo nie był on przedmiotem wyroku TK, ale z uwagi na doniosłość problemu dla branży, KIKE stoi na stanowisku, że tylko

---

² Zobacz ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1815). Ustawa usunęła z ustawy prawo budowlane „sieć telekomunikacyjną”, w jej miejsce jako osobne budowle wprowadzono specyficzne obiekty jak słup telekomunikacyjny, linia kablowa itd.

kompleksowe zaprojektowanie zmian tj. tak w zakresie definicji budowli jak i podstawy opodatkowania, pozwoli usunąć trwające i przyszłe spory.

Istota problemu obciążenia podatkiem infrastruktury telekomunikacyjnej polega na tym, że jest on należny od podstawy opodatkowania, której wartość przez okres amortyzacji budowli nie ulega zmianie, mimo utraty przez taki środek trwały realnej wartości rynkowej. Mowa oczywiście o wartości, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych (od osób fizycznych lub od osób prawnych), tj. ustalona na 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Infrastruktura telekomunikacja składa się z elementów podlegających stałej eksploatacji, a co za tym idzie wymaga regularnych napraw i wymiany. Czasami nie ma praktycznie wartości zbywczej (jak obecnie ma to miejsce w przypadku starych sieci miedzianych lub radiowych). Ustawa przewiduje natomiast obliczanie wartości podatku jak od nowej budowli, tj. bez uwzględnienia faktu malejącej stale wartości przedmiotu opodatkowania. Innymi słowy, wysokość podatku pozostaje niezmienna przez okres amortyzacji budowli telekomunikacyjnych. Dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych stan ten powoduje istotną barierę przy podejmowaniu decyzji co do budowy nowych sieci, zwłaszcza na obszarach o niskiej intensywności zabudowy, gdzie koszty utrzymania sieci przewyższają przewidywane przychody.

KIKE, reprezentując interesy przedsiębiorców telekomunikacyjnych jednocześnie jest orędownikiem rozwiązania kompromisowego, w którym dotychczasowe dochody JST z tytułu podatku od budowli telekomunikacyjnych nie zostaną uszczuplone. Dyskusję o zmianach w zakresie poboru podatku w ocenie Izby należy prowadzić tak, aby osiągnąć rozwiązanie satysfakcjonujące obydwie strony. Jest to dyskusja tym bardziej zasadna, jeśli sieci telekomunikacyjne mają pokryć obszar całego kraju. Same dotacje (m.in. FERC, KPO) problemu nie rozwiążą, bo barierą okazują się być nie tyle koszty budowy sieci, co także (a może przede wszystkim) koszty ich utrzymania. Pamiętać należy, że budowa infrastruktury telekomunikacyjnej stanowi realizację celu publicznego z zakresu łączności publicznej, który to cel powinien być realizowany przez JST. Poprzez realizację infrastruktury telekomunikacyjnej przez „prywatne” podmioty, następuje zatem „odciążenie” strony publicznej od realizacji jej ustawowych obowiązków. Zlikwidowanie barier na rynku usług telekomunikacyjnych, a za taką może być poczytywany obecny kształt poboru podatku, nie powinno być zatem obojętne dla samorządów, którym wielokrotnie zależy na tym, by na ich obszarach powstały szybkie i nowoczesne sieci telekomunikacyjne.

Powyższe zagadnienia były przedmiotem analizy, w tym celu Izba przygotowała raport bazujący na odpytaniu wszystkich Gmin w Polsce o skalę wpływu należności z tytułu podatku. W efekcie

postał publicznie dostępny raport ***Opłaty za dostęp do pasa drogowego i podatek od nieruchomości, a konkurencja i rozwój rynku telekomunikacyjnego***³.

Jak wynika z danych przedstawionych w Raporcie, łączna kwota dochodów JST z tytułu podatku od nieruchomości (budowli) wynosi 272 863 710,17 zł, przy czym są to dane z 76% gmin w kraju. Przyjęcie szacunku bazującego na uzyskanych wynikach badania i posiadanych danych oznaczałoby, iż wpływy te kształtują w przedziale pomiędzy 272 863 710 zł a 360.000.000 zł.

Izba tym samym postanowiła zaproponować rozwiązanie, na bazie którego proponuje rozpocząć dyskusję publiczną, by zmian dokonać w konsultowanym Projekcie. Inne warianty zawarte są ww. Raporcie i pozwalają one m.in. na „wypłaszczenie” daniny, poprzez jej podział na wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadziłoby do zachęty do budowy na obszarach, na których obecnie budowa infrastruktury jest nieopłacalna z powodu kosztów utrzymania infrastruktury, taki model opodatkowania zachęcałby do inwestycji w nowoczesną ale zarazem i kosztowną infrastrukturę telekomunikacyjną, ponieważ podstawą opodatkowania nie byłaby jej wartość; nastąpiłoby uproszczenie systemu poboru daniny i skomplikowanych postępowań podatkowych (nie byłoby konieczności wykazywania informacji takich jak to, czy obiekt ma lub nie ma przymiotu budowli), danina podzielona byłaby na większą liczbę podatników, dzięki czemu byłaby ona niższa na jednego płatnika, jednocześnie bez straty na przychodach z tego tytułu do budżetu JST.

Postulat zmiany podstawy opodatkowania

Propozycja zakłada zmianę podstawy opodatkowania. W tym przypadku proponuje się wprowadzenie możliwości pomniejszenia wysokości podatku o corocznie dokonywane odpisy amortyzacyjne od budowli telekomunikacyjnych. KIKE proponuje zatem następującą zmianę przepisu art. 4 ust. 1 pkt 3 UPOL :

*podstawę opodatkowania stanowi dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. **Dla budowli lub ich części, stanowiących infrastrukturę telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne tj. z dnia 23 czerwca 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1648), wykorzystywaną do działalności telekomunikacyjnej, podstawę opodatkowania stanowi, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, pomniejszona o odpisy amortyzacyjne dokonane do tego roku, a w przypadku budowli całkowicie***

³ Dostępny tutaj: <https://kike.pl/dokument/raport-kike-itb-drogi-i-podatki/>

zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Zgodnie z proponowaną zmianą, podstawą opodatkowania budowli stanowiących infrastrukturę telekomunikacyjną podatkiem od nieruchomości byłyby wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych od osób fizycznych lub od osób prawnych, ustalona na 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, pomniejszona o odpisy amortyzacyjne do tego roku. Propozycja nr 1 zakłada zatem przyjęcie co roku niższej podstawy opodatkowania aż do czasu, gdy budowla telekomunikacyjna ulegnie całkowitemu zamortyzowaniu. Po tym czasie, podstawą opodatkowania byłyby wartość budowli z ostatniego roku, w którym dokonano amortyzacji.

Takie rozwiązanie pozwoliłoby uniknąć sytuacji, w której mimo upływu czasu i utraty wartości rynkowej infrastruktury telekomunikacyjnej (ulegającej szybkiej „degradacji” technologicznej), opodatkowanie podatkiem od nieruchomości budowli telekomunikacyjnych następuje od ich wartości początkowej, co skrajnie może oznaczać konieczność zapłaty podatku wyższego niż wartość samej budowli.

Jednocześnie, zaproponowany kształt przepisu modyfikuje generalną podstawę opodatkowania tylko w odniesieniu do budowli stanowiących infrastrukturę telekomunikacyjną i tylko takich budowli, które są wykorzystywane w działalności telekomunikacyjnej. Zatem, zarówno infrastruktura inna niż telekomunikacyjna, a także infrastruktura telekomunikacyjna, ale nie wykorzystywana w działalności telekomunikacyjnej będą opodatkowane wedle reguły ogólnej. Nową regulacją nie byłyby zatem objęte budowle inne niż telekomunikacyjne, a także budowle telekomunikacyjne, ale niewykorzystywane w działalności telekomunikacyjnej.

Uprzywilejowanie infrastruktury telekomunikacyjnej względem innych budowli ma jednocześnie fundamentalne uzasadnienie dla realizacji celów projektów budowy szybkich sieci telekomunikacyjnych na terenach wykluczonych cyfrowo (KPO, FERC i ni tylko). O ile podstawa opodatkowania (a przez to wartość samego podatku) ulegałaby obniżeniu co roku, w miarę utraty rynkowej i księgowej wartości budowli to jednocześnie „zaoszczędzone” przez operatorów środki mogłyby być reinwestowane w budowę nowych sieci. Pojawiłby się zatem kolejny, nowy przedmiot opodatkowania, rekompensujący JST ograniczenie wpływu podatku z powodu obniżenia podstawy opodatkowania budowli istniejących.

Z poważaniem,

Karol Skupień

/Prezes Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej/